ԶՈՀՐԱԲՅԱՆ Է.Ա.

ԱԶԳԱՄԻՋՅԱՆ ԿՌԻՎՆԵՐԸ ԵՐԵՎԱՆԻ ՆԱՀԱՆԳՈՒՄ 1918 Թ.

ԵՐԵՎԱՆ «ՀԱՅԱԳԻՏԱԿ» 2000

***

1918 թ. փետրվարին ազգամիջյան կռիվներն իրենց հորձանուտի մեջ առան նաև Շարուրը:

երբ փոստատար գնացքը Նորաշեն կայարանից մեկնում էր Շահթախթ, թուրքերը կանգնեցրին.

Այդ զինուորների և թուրքերի միջև հրացանաձգութիւն սկսվեց,

Սակայն Շարուրի թրքության պարագլուխները որոշեցին նախ ազատվել Շահթախթի կայարանում տեղակայված հայկական գումարտակից (6-րդ գնդի 1-ին գումարտակը), որն այդտեղ էր գտնվում կայարանի գույքը պաշտպանելու նպատակով:

[illegible] «Առաջին բատալիոնի փետր. 5-ի օֆիցերական և ռոտնի կոմիտեններու ընդհանուր ժողովը, քննելով Շահթախթ գյուղի թուրք ներկայացուցիչներու ուլտիմատումը՝ Շահթախթի կայարանը թուրքերուն հանձնելու և անմիջապես հեռանալու մասին, միաձայնութեամբ որոշեց՝ Հայ-Թուրքական կռիվներեն խուսափելու համար, [illegible]

Թուրքերը բոլոր կողմերից կրակ բացեցին կայարանի վրա: Կռիվը տևեց շուրջ 6 ժամ, գումարտակից սպանվեցին 4-ը (մեկը՝ սպա) և վիրավորվեց 22-ը:

Իսկ Շահթախթիի թուրքերը գիշերվա ընթացքում գաղտագողի մոտեցել էին կայարանին՝ մինչև 200 քայլ և, առավոտյան, հանկարծակի գրոհեցին հայկական դիրքերի վրա:

«Մեր էշելոնը՝ բաղկացած զանազան զորամասերի զինվորներից և սպաներից՝ Թավրիզից դուրս եկավ փետրվարի 1-ն և մի կերպ Նախիջևան հասավ 6-ին:

մի վերստի վրայ գտնվող թուրքական գյուղն ևս մասնակցում է կռվին և թիկունքից արգելք հանդիսանում այդ դրուժինայի ազատ գործունեության:

«Նախիջևանի ճամբու վրայ հո հայ բատալյոն չկայ,
չխաուզ և այլն չկան, ինչո՞ւ կը հարձակին թուրքերն

առանց արգելքի: Ուլուխանլույում նորից հանդիպեցինք զինված թուրք ուժերի: Սկսվեց հրացանաձգություն. մենք

ղերը՝ խուժանն այնուհետև գրոհեց նաև Խանլուխլարը, սակայն դեմ առավ վաշտի և նրան միացած շուրջ 800 գյուղացիների համառ դիմադրությանը: Մեկ շաբաթ տևած կռիվ-

շրջապատված է քրդերով և թուրքերով: Փետրվարի 28-ից ուժեղ կռիվ է ենգիջացի Մաշադի Ալասկյար Համզաևի գլխավորությամբ: Կռիվը այժմ էլ շարունակվում է: Ջուրը

ուղարկելն էր և գեն. Սիլիկյանի կարգադրությամբ Վաղարշապատում տեղակայված հայկական 6-րդ գունդը գնդապետ Դոլուխանյանի ղեկավարությամբ օգնության մեկնեց Շարուրին և տեղ հասավ մարտի 22-ին՝ ճանապարհին հնազան-